

A kötelezettségvállalások által nem érintett harmadik országok ajánlattevőinek részvétele az EU közbeszerzési piacon a legújabb uniós esetjog tükrében (C-652/22. sz. Kolin és C-266/22. sz. Qingdao ügyekben született ítéletek)

Ezt a nem hivatalos dokumentumot a Bizottság szolgálatai¹ készítették a különböző érdekelt felektől (EXPP, közbeszerzési jogorvoslati szervek hálózata és a Tanács közbeszerzési munkacsoportja) a 2024 októbere és 2025 márciusa között érkezett megkeresésekre válaszul a nem érintett harmadik országok ajánlattevőinek az EU közbeszerzési piacon való lehetséges részvételének feltételeiről, az Európai Unió Bíróságának legújabb, a 2024. október 22-i, C-652/22. számú Kolin és 2024. március 13-i, C-266/22. számú Qingdao ítéleteire tekintettel.

1. HATÁLY

1.1. Hogyan értelmezzék az ajánlatkérők/közszolgáltató ajánlatkérők a Kolin ítélet utalását az olyan „harmadik országbeli gazdasági szereplőkre, amelyek nem kötöttek az Unióval olyan nemzetközi megállapodást, amely kölcsönös és egyenlő módon biztosítja a közbeszerzési piacokhoz való hozzáférést” (a továbbiakban „nem érintett országok”)?

Az EU ajánlatkérői/közszolgáltató ajánlatkérői csak az olyan harmadik országbeli gazdasági szereplők részére kötelesek diszkrimináció mentesen biztosítani az adott közbeszerzési eljáráshoz való hozzáférést, amelyekkel az EU-nak a közbeszerzéseket érintő nemzetközi kötelezettségvállalásai vannak (lásd a Kolin ítélet 41-43. pontjait).

Ami a nem érintett országok gazdasági szereplőit illeti (lásd a Kolin ítélet 44. pontját), az ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő dönti el, hogy az ilyen gazdasági szereplő részt vehet-e a közbeszerzési eljárásban (lásd a Kolin ítélet 63. pontját).

Az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásait a vonatkozó nemzetközi egyezmények határozzák meg – pl. a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) kormányzati beszerzésről (GPA) szóló, többoldalú megállapodása és más kétoldalú megállapodások, amelyek az Unióra nézve kötelezőek (Európai Gazdasági Térség, a tagjelölt országokkal kötött stabilizációs és társulási megállapodások és egyéb, közbeszerzési kötelezettségvállalásokat tartalmazó kétoldalú megállapodások). Ezek a kötelezettségvállalások határozzák meg, hogy az adott beszerzésre vonatkoznak-e az Unió nemzetközi egyezményei. Csak az adott egyezményben meghatározott jogi személy („érintett jogi személy”) által lefolytatott olyan beszerzésre vonatkozik az egyezmény, az adott egyezményben meghatározott áruk, szolgáltatások vagy építési beruházás („érintett áruk/szolgáltatások”) esetén, amelynek értéke meghaladja az adott egyezményben meghatározott értékhatárokat.

1.2. Megbízhatónak tekinthető a Bizottság IT eszköze (elérhető [itt](#)), amely az EU harmadik országokkal kötött közbeszerzési megállapodásairól nyújt tájékoztatást? Az ajánlatkérők kizárólag erre az eszközre támaszkodjanak, további ellenőrzés nélkül vagy további ellenőrzés szükséges annak megerősítésére, hogy a harmadik országok megfeleltek az egyezményekben meghatározott kötelezettségvállalásoknak?

¹ Az Európai Unió alapját képező Szerződések értelmezése, a közbeszerzési irányelvek és az Európai Unió Bíróságának esetjoga alapján. Megjegyzendő, hogy az uniós jog kötelező érvényű értelmezése minden esetben az Európai Unió Bíróságának feladata. Jelen dokumentum nem változtatja meg a jogi keretrendszert.

A Bizottság alább felsorolt eszközeinek hozzáadott gyakorlati értékei ellenére kizárólag az uniós ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő felelőssége annak megítélése, hogy az ajánlattevő olyan országban telepedett-e le, amely a közbeszerzésekre vonatkozó nemzetközi egyezményt kötött. Erre a célra az ajánlatkérő használhatja a kijelölt online eszközt – Procurement4Buyers –, hogy ellenőrizze, az adott közbeszerzésre vonatkoznak-e az EU nemzetközi kötelezettségvállalásai:

<https://webgate.ec.europa.eu/procurementbuyers/#/procurementlocation>

Az alábbi linken található a Kereskedelmi Világszervezet kormányzati beszerzési megállapodásának (WTO GPA) honlapja, ahol a kormányzati beszerzési megállapodás (GPA) szerinti uniós kötelezettségvállalásokról tájékozódhatunk:

https://www.wto.org/english/tratop_e/gproc_e/gp_app_agree_e.htm

Az EU összes, közbeszerzési vonatkozású nemzetközi megállapodásának áttekintése az alábbi honlapon található:

https://policy.trade.ec.europa.eu/eu-trade-relationships-country-and-region/negotiations-and-agreements_en

1.3. Mi a teendő olyan esetekben, amikor nincs viszonyosság a gyakorlatban néhány harmadik ország esetében, amelyek megállapodást kötöttek az EU-val? Az ilyen ajánlattevőket is ki kell zárnia az ajánlatkérőnek?

Ha az adott beszerzési eljárásra vonatkoznak az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásai, az ajánlatkérőnek/közszolgáltató ajánlatkérőnek nem kell mérlegelnie, hogy a harmadik ország beszerzési piacához való hozzáférést viszonyossági és egyenlő alapon biztosították.

A piachoz való hozzáférés viszonyosságát és egyenlőségét illetően az olyan harmadik országok gazdasági szereplői számára, amelyek nemzetközi megállapodást kötöttek az EU-val (a GPA vagy közbeszerzési kötelezettségvállalást tartalmazó kétoldalú megállapodás aláírói) az említett megállapodásokban az Unió által vállalt kötelezettségek mértékének megfelelően biztosított az EU közbeszerzési piacához való hozzáférés.

1.4. A Kolin ítélet a nem érintett országokból származó árukra és szolgáltatásokra is alkalmazható? Az ajánlatkérőknek hasonló mozgástere van az ajánlatok elutasítására, ha az ajánlattevő nem érintett országból származó árut ajánl?

A Kolin ítélet csak a nem érintett országok gazdasági szereplői hozzáféréseinek kérdésével foglalkozik és nem szól a nem érintett országokból származó és az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásai által nem érintett árukhoz (vagy szolgáltatásokhoz) való hozzáférésről.

A közszolgáltatók közbeszerzéseire irányadó szabályokról szóló 2014/25/EU irányelv 85. cikke meghatározza a nem érintett országokból származó termékeket tartalmazó árubeszerzések odaítélésének szabályait. A cikk előírja, hogy az árubeszerzésre irányuló szerződés odaítélésére vonatkozóan tett ajánlat elutasítható, ha a nem érintett országokból származó termékek aránya meghaladja az ajánlat részét képező termékek összértékének 50 %-át. Ezen felül, amennyiben két vagy több ajánlat egyenértékű (3% árkülönbségig egyenértékűnek tekintendő), azokat az ajánlatokat kell előnyben részesíteni, amelyeket nem lehet elutasítani.

1.5. Helyes-e úgy értelmezni az ítéletet, hogy az nem vonatkozik az uniós értékhatárok alatti eljárásokra?

Az EU közös kereskedelempolitikájára, amely a Bíróság érvelésének alapja, nem vonatkozik semmilyen értékhatár vagy határon átnyúló érdekeltség, a belső piaci szabadságaival ellentétben, amelyek a közbeszerzési irányelvek alapját képezik és csak bizonyos értékhatárok felett alkalmazandók. Ezért a Kolin ítélet alapelvei minden közbeszerzési eljárásra vonatkoznak, az uniós értékhatároktól és a beszerzés értékétől függetlenül.

2. KONZORCIUMOK/ALVÁLLALKOZÓK/KAPACITÁST NYÚJTÓ SZERVEZETEK

2.1. Hogy kell az ítéletet értelmezni konzorciumok tagjai esetében?

A Kolin ítélet nem szól explicit módon a konzorciumokról vagy nem érintett országok konzorciumainak tagjairól, akik ajánlatot nyújtanak be az EU közbeszerzési eljárásaiban.

Ezért minden ajánlatkérőnek/közszolgáltató ajánlatkérőnek esetenként kell eldöntenie, hogy az adott közbeszerzési eljárásban elfogadja-e a nem érintett ország gazdasági szereplőjének részvételét, akár saját kapacitásként vagy konzorcium tagjaként.

Ebben a tekintetben a nemzetközi közbeszerzési eszközről szóló rendelet² 3. cikke és az IPI útmutatók³ 1. pontja, amely a gazdasági szereplők származásának meghatározásáról szól a Rendelet alkalmazásában, használható mintaként a gazdasági szereplők származásának meghatározásához.

Nem érintett ország konzorciuma, vagy konzorcium tagjai részvételének engedélyezésekor az ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő kiigazíthatja a konzorcium által benyújtott ajánlat és más ajánlattevők ajánlatainak összehasonlítása alapján keletkező értékelés eredményét.

2.2. Hogy kell az ítéletet értelmezni alvállalkozók és kapacitást nyújtó szervezetek esetében?

A Kolin ítélet nem szól explicit módon az alvállalkozókról vagy a nem érintett országok kapacitást nyújtó szervezeteinek igénybe vételéről az EU közbeszerzési eljárásaiban.

Minden ajánlatkérőnek/közszolgáltató ajánlatkérőnek esetenként kell eldöntenie, hogy az adott közbeszerzési eljárásban elfogadja-e a nem érintett országok alvállalkozóit ajánló tendereket.

Hasonlóan, minden ajánlatkérőnek/közszolgáltató ajánlatkérőnek el kell döntenie, hogy elfogadja-e az olyan ajánlatokat, amelyek nem érintett országokból származó szervezetek kapacitásait veszik igénybe.

2.3. A 2014/24/EU klasszikus irányelv 9. cikke (és az ennek megfelelő cikkek a többi irányelvben) érintett-e/hatályon kívül helyezésre került-e?

A 2014/24/EU irányelv 9. cikke (az annak megfelelői a többi irányelvekben) nem vonatkozik a harmadik országok gazdasági szereplőinek az uniós közbeszerzési irányelvek által érintett közbeszerzésekhez való hozzáférésére. Ezért a cikket a Kolin ítélet nem érinti.

² AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2022/1031 RENDELETE (2022. június 23.) a harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, áruknak és szolgáltatásoknak az Unió közbeszerzési és koncessziós piacaihoz való hozzáféréséről, valamint az uniós gazdasági szereplők, áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési és koncessziós piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról (nemzetközi közbeszerzési eszköz – IPI)

³ Iránymutatások a nemzetközi közbeszerzési eszközről (IPI) szóló rendelet ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők, valamint gazdasági szereplők általi alkalmazásának megkönnyítésére (2023/C 64/04)

3. HOZZÁFÉRÉssel/ELBÁNÁSSAL KAPCSOLATOS JOGALKOTÁS

3.1. A Kolin ítélet 62. pontját hogy kell értelmezni? Módosítani kell a nemzeti jogszabályokat a Kolin ítélet nyomán vagy ez szigorúan tilos a kizárólagos uniós hatáskör miatt?

Amennyiben a tagállami nemzeti jogszabályok tartalmazznak olyan rendelkezéseket, amelyek a nem érintett országok gazdasági szereplőinek uniós közbeszerzésekhez való hozzáféréseire vagy annak nem léteire vonatkoznak, a szabályozást az ítéletre figyelemmel módosítani szükséges. Ennek oka, hogy ezek a rendelkezések a kérdésben meglévő kizárólagos uniós hatáskör figyelmen kívül hagyásával kerültek elfogadásra.

Eközben az érintett nemzeti rendelkezések – amelyeket az EU kizárólagos hatáskörét megsértve fogadtak el – nem alkalmazhatók. Az ajánlatkérő kötelessége eldönteni, hogy a nem érintett ország gazdasági szereplőit elfogadja vagy kizárja (lásd a C-266/22. számú Qingdao ítélet 64. pontját).

3.2. Be kell-e vezetni bizonyos nemzeti szabályokat a nem érintett országok gazdasági szereplőinek jogi védelmére? Mintául szolgálhat az IPI rendelet 10. cikke vagy ez az ítélet szerint ez nem lehetséges?

Amint azt a Bíróság a Kolin ítélet 62. pontjában megerősítette, a tagállamok nem alkothatnak jogszabályokat, illetve nem fogadhatnak el általánosan alkalmazandó, jogilag kötelező szabályokat a nem érintett országok gazdasági szereplőinek uniós közbeszerzési piacokhoz való hozzáférése tárgyában. A valamely konkrét szerződés elnyerésében aktuálisan vagy korábban érdekelt gazdasági szereplők jogi védelmét biztosító nemzeti jogszabály, ahogyan azt az IPI Rendelet 10. cikke kimondja, vonatkozhat a nem érintett országok gazdasági szereplőire, amennyiben nem alkalmazza a 89/665/EGK és 92/13/EGK irányelvek alapelveit és szabályait. Amint azt a Bíróság a Kolin ítélet 66. pontjában kimondta, a nem érintett országok gazdasági szereplőinek rendelkezésére álló jogorvoslatok kizárólag a nemzeti jog hatáskörébe tartoznak.

3.3. Közbeszerzési eljárás lefolytatása során az ajánlatkérő (pl. minisztérium) „nemzeti hatóságnak” tekinthető-e, amely a Kolin ítélet szerint nem jogosult a nem érintett országok ajánlatkérőinek hozzáféréséről dönteni?

A Kolin ítéletben a Bíróság úgy döntött, hogy a tagállamok, ideértve az általánosan alkalmazandó jogszabály elfogadására jogosult nemzeti hatóságokat, nem hozhatnak olyan általánosan alkalmazandó jogszabályt, amelynek kifejezett célja a nem érintett országok gazdasági szereplőire vonatkozóan az EU közbeszerzési eljárásaiban való részvétel feltételeinek meghatározása.

Ezzel szemben, amikor egy minisztérium árubeszerzésre vagy szolgáltatás nyújtására vonatkozó közbeszerzési eljárást folytat le, akkor egy adott közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjeként jár el.

4. AZ AJÁNLATKÉRŐ/KÖZSZOLGÁLTATÓ AJÁNLATKÉRŐ MI ALAPJÁN HOZZON DÖNTÉST?

4.1. Az ajánlatkérő mi alapján döntsön a részvételről és a részvétel feltételeiről? Milyen szempont vagy jogalap legyen a döntés alapja?

És ki dönt ezekről a szempontokról? A tagállamok dönthetnek-e úgy, hogy az ajánlatkérőknek bizonyos szempontok, például a tisztességes verseny biztosítása alapján kell döntenüik a gazdasági szereplő piaci hozzáféréseinek engedélyezéséről

vagy annak megtagadásáról? Amennyiben nem, akkor ki dönt arról, hogy az ajánlatkérők mire alapozzák a döntésüket?

Amint azt a Bíróság a Kolin ítéletben megerősítette, a nem érintett országok gazdasági szereplőinek az EU közbeszerzési piacához való hozzáféréssel kapcsolatos bármely kérdés vagy feltétel az EU közös kereskedelempolitikájához tartozik, amely az EU kizárólagos hatásköre. Ezért kizárólag az EU alkothat jogszabályt vagy fogadhat el általánosan alkalmazandó egyéb szabályt ebben a kérdésben, kivéve, ha erre felhatalmazza a tagállamokat.

Az EU nem hatalmazta fel erre a tagállamokat. Ezért a tagállamok nem alkothatnak jogszabályt/ fogadhatnak el általánosan alkalmazandó egyéb szabályt a nem érintett országok gazdasági szereplőinek az EU közbeszerzési piacához való hozzáféréssel és annak megítélésével kapcsolatban.

Az EU által elfogadott jogszabály hiányára tekintettel az egyes ajánlatkérők/közszolgáltató ajánlatkérők döntenek arról, hogy a nem érintett országok gazdasági szereplői részt vehetnek-e az adott közbeszerzési eljárásban, illetve meghatározzák a döntés szempontjait.

4.2. Az ajánlatkérő eseti alapon döntsön, mindig figyelembe véve a szerződés és a gazdasági szereplő sajátosságait? Vagy az ajánlatkérő például kiadhat belső iránymutatást döntéshozatalhoz? Dönthet például úgy az ajánlatkérő, hogy mindig kizár minden harmadik országbeli vagy bizonyos harmadik országbeli gazdasági szereplőt? Ez nem minősül nemzeti jogszabálynak, csak az adott ajánlatkérő belső szabályzatának.

A tagállami hatóságok nem hozhatnak általánosan alkalmazandó szabályt a nem érintett országok gazdasági szereplőivel kapcsolatos elbánásról vagy jogi védelemről, illetve a nem érintett országok gazdasági szereplőinek az EU közbeszerzési piacához való hozzáféréssel kapcsolatos bármely kérdésre vagy feltételre vonatkozóan.

Az egyéni ajánlatkérők a saját közbeszerzési eljárásaikkal kapcsolatban döntést hozhatnak a nem érintett országok gazdasági szereplőinek hozzáféréseiről, akár eseti alapon, akár egy nem kötelező, egységes álláspont alapján.

5. A HARMADIK ORSZÁBELI AJÁNLATTEVŐKKEL SZEMBENI BÁNÁSMÓD, AMENNYIBEN AZ AJÁNLATKÉRŐ/KÖZSZOLGÁLTATÓ AJÁNLATKÉRŐ A RÉSZVÉTELÜK ELFOGADÁSÁRÓL DÖNTÖTT

5.1. Az ajánlatkérő alkalmazhat azonos részvételi feltételeket az EU nemzetközi megállapodásai által érintett és azok által nem érintett ajánlattevőkre, ha úgy dönt, hogy mindkettőjük részt vehet a közbeszerzési eljárásban?

Igen, a Bíróság elismerte ezt a Qingdao ítélet 63. pontjában. Az ítélet 64-54. pontjai szerint azonban ez csak a nemzeti jog alapján lehetséges, és nem pedig az uniós jog vagy annak átültetése alapján. Ugyanis, nincs olyan uniós jogalap, amely kevésbé kedvező elbánást biztosítana az olyan harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, amelyek nem kötöttek nemzetközi megállapodást az EU-val vagy amely a gazdasági szereplők részére hozzáférést biztosítana az EU közbeszerzéseikhez.

Az ajánlatkérők azonban dönthetnek úgy, hogy azonos feltételeket alkalmaznak a nem érintett országok ajánlataira és nem nyújtanak kedvezőtlenebb elbánást, mint az uniós/érintett országok gazdasági szereplőinek ajánlatai esetében. A nem érintett országok gazdasági szereplőinek azonban az EU jogot átültető nemzeti jogszabályok alapján nincs jogorvoslatihoz való joguk. (Qingdao ítélet 66. pontja).

5.2. Az uniós jog megakadályozza az ajánlatkérőt abban, hogy kevésbé kedvező bánásmódot nyújtson a nem érintett ország ajánlattevőjének, akkor, ha erről nem rendelkezett a közbeszerzési dokumentumokban?

Az uniós közbeszerzési jog jelenleg nem vonatkozik az ilyen harmadik országok gazdasági szereplőire. A bánásmódjukra vonatkozó egyetlen jogi megszorítás jelenleg az EU jogot át nem ültető nemzeti jogszabályokból származik.

5.3. A nem érintett országok ajánlattevőinek részvételét megengedő vagy tiltó ajánlatkérői döntésnek egyértelműen szerepelnie kell a közbeszerzési dokumentumokban, ideértve az egyenlően és eltérően alkalmazandó feltételek leírását is?

Az ajánlatkérők előzetesen jelezhetik a közbeszerzési dokumentumokban, hogy elfogadják-e nem érintett harmadik országok ajánlattevőinek részvételét; és amennyiben elfogadják, akkor az ilyen ajánlatokra vonatkozó feltételeket is.

Úgy is dönthetnek, hogy ezt előzetesen nem hozzák nyilvánosságra. Ha nincs erre való utalás az ajánlati felhívásban/közbeszerzési dokumentumokban, az ajánlatkérőnek/közszolgáltató ajánlatkérőnek a közbeszerzési eljárás folyamán bármikor van még lehetősége elfogadni vagy elutasítani a nem érintett ország gazdasági szereplőjének ajánlatát.

5.4. Ha az ajánlatkérő megengedi a nem érintett országok gazdasági szereplőinek közbeszerzési részvételét, akkor az ajánlatkérő hogyan igazítsa ki a közbeszerzés eredményét? Ez opcionális vagy kötelező? Követnie kell-e az ajánlatkérőnek bizonyos szabályokat a közbeszerzési eredmények kiigazításakor; és ha igen, milyen szabályokat? Az ajánlatkérő a „pontszám-kiigazításra” vonatkozóan alkalmazhatja-e az IPI rendelet 2. cikk (1) bekezdésének d) pontját a közbeszerzési dokumentumokban?

Ahogy a Kolin ítélet 63. pontja kimondja, amennyiben az ajánlatkérő elfogadja az ilyen gazdasági szereplők részvételét az adott közbeszerzési eljárásban, az ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő feladata eldönteni, hogy „rendelkezni kell-e az e gazdasági szereplők és a más gazdasági szereplők által benyújtott ajánlatok összehasonlításából eredő eredmény kiigazításáról”.

Ha így tesz, mintaként használhatja a nemzetközi közbeszerzési eszközről (IPI) szóló 2022/1031/EU rendelet 6. cikk (8) bekezdése második albekezdésének szabályait vagy bármilyen más kiigazítási módszert használhat, amelyet az adott közbeszerzési eljárásban megfelelőnek vél.

Ha az ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő elfogadja a nem érintett országok gazdasági szereplőinek közbeszerzési eljárásban való részvételét, az egyedi közbeszerzési dokumentumokban határozhatja meg az általa alkalmazni kívánt kiigazítási módszert.

6. A NEM ÉRINTETT ORSZÁGOK GAZDASÁGI SZEREPLŐINEK JOGAI

6.1. A nem érintett országok gazdasági szereplői hivatkozhatnak-e az uniós közbeszerzési jogon alapuló nemzeti jogra egy jogorvoslati eljárás során? Ha nem, hogyan biztosított a jogorvoslat?

A nemzeti hatóságok nem értelmezhetik úgy az EU közbeszerzési jogot átültető nemzeti rendelkezéseket, hogy azok a nem érintett országok gazdasági szereplőire is vonatkoznak (lásd a Kolin ítélet 65. pontját). Az ilyen gazdasági szereplő által benyújtott jogorvoslati kérelem, amely azt állítja, hogy az ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő bizonyos követelményeket megsértett, kizárólag a nemzeti jog,

nem pedig az uniós jog alapján vizsgálható (lásd a Kolin ítélet 66. pontját és a Qingdao ítélet 66. pontját).

6.2. Bizonyos követelményeket, mint például az átláthatóságot és arányosságot, valamint ezen alapelvek megsértését hogyan kell értelmezni kizárólag a nemzeti jog alapján?

A nem érintett országok gazdasági szereplői nem élveznek semmilyen jogot az uniós közbeszerzési jog alapján, ideértve az EU jogban rögzített és a nemzeti jogrendbe átültetett átláthatósági és arányossági követelményeket. Az illetékes nemzeti hatóságok feladata az olyan egyéb (nem az uniós közbeszerzési jogot átültető) nemzeti rendelkezések beazonosítása, amelyekre az ilyen gazdasági szereplők hivatkozhatnak.

6.3. A nemzeti szerződésjog (például a „culpa in contrahendo” szabályainak nemzeti polgári bíróságok általi értelmezése) ilyen „nemzeti jognak” minősülhet? Azonban ha ez a nemzeti jog a harmadik országok gazdasági szereplőinek keresetvédelmi jogot biztosít és így (érvényesíthető) „hozzáférést” nyújt a közbeszerzési eljárásokhoz – ez megfelel a Kolin ítéletnek (mivel nem konkrét közbeszerzési rendelkezésről van szó)?

Az illetékes nemzeti hatóságok feladata az olyan egyéb (nem az uniós közbeszerzési jogot átültető) nemzeti rendelkezések beazonosítása, amelyekre az ilyen gazdasági szereplők hivatkozhatnak.

A nemzeti szerződésjog nem biztosíthat hozzáférést a közbeszerzési eljáráshoz, mert a hozzáférés biztosításáról csak az érintett ajánlatkérő/közszolgáltató ajánlatkérő dönthet. Bizonyos esetekben azonban a nemzeti polgári vagy közigazgatási jogorvoslati joghoz való hozzáférést biztosítanak, amennyiben ez nem minősül az uniós közbeszerzési irányelvek átültetésének.

6.4. Hogyan biztosítható a jogállamisági alapelv betartása?

Az ajánlatkérők/közszolgáltató ajánlatkérők az EU jogot át nem ültető nemzeti jogszabályokra támaszkodhatnak.

6.5. Az Emberi Jogok Európai Egyezményére (EJEE) tekintettel, a tagállamok kötelesek a tárgyaláshoz való jogot biztosítani „polgári ügyekben” (a közbeszerzés az EJEE 6. cikkének hatálya alá tartozik). Hogyan teljesítsék a tagállamok ezt a kötelezettséget, ha a harmadik országok gazdasági szereplőit ki kell zárni és nem hivatkozhatnak az uniós jogorvoslati irányelvre? A részükre tárgyaláshoz való jogot biztosító nemzeti jog az uniós joggal összeegyeztethetetlennek minősül (kizárólagos hatáskör)?

A Kolin ítéletben semmi sem utal a jogorvoslati vagy a tisztességes tárgyaláshoz való jogra. Az ítélet inkább csak a közbeszerzéshez való hozzáférés alanyi jogával és a gazdasági szereplőket kizárólag nemzeti jog alapján esetleg megillető jogorvoslattal foglalkozik.

A nem érintett országok gazdasági szereplőit nem illetik meg az EU közbeszerzési jogából eredő jogosultságok, különösen a jogorvoslati rendszer nem, amely a 2007/66/EK és 2014/23/EU irányelvekkel módosított 89/665/EGK és 92/13/EGK irányelvek rendelkezésein alapul és átültetésre került a nemzeti jogba. A nemzeti jogorvoslati szervek egyéb, az ilyen esetekben alkalmazható nemzeti rendelkezéseket találhatnak. Ennek megfelelően az EJEE-nek való megfeleléssel esetlegesen felmerülő bármely kérdés kizárólag a nemzeti jogra tartozik, és nem kapcsolódik az EU jog tagállami végrehajtásához.